

Nr 160.

*Kungl. Maj:ts nådiga proposition till Riksdagen angående ålders-
tillägg åt kanslirådet och byråchefen i ecklesiastikdeparte-
mentet P. E. Lindström; gifven Stockholms slott den 23
februari 1912.*

Under åberopande af bilagda utdrag af statsrådsprotokollet öfver ecklesiastikärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härned föreslå Riksdagen medgifva

att kanslirådet och byråchefen i ecklesiastikdepartementet P. E. Lindström må för erhållande af ålderstillägg i egenskap af kansliråd och byråchef tillgodoräkna sig den tid, han innehaft en extra byråchefsbefattning i nämnda departement, samt alltså äga att från och med år 1912 åtnjuta ålderstillägg å sin lön.

De till ärendet hörande handlingarna skola tillhandahållas Riksdagens vederbörande utskött; och Kungl. Maj:t förblifver Riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

Under Hans Maj:ts
Min Allernådigste Konungs och Herres frånvaro,
Enligt Dess nådiga beslut:

GUSTAF ADOLF.

Fridtjuv Berg.

Utdrag af protokollet öfver ecklesiastikärenden, hållet inför Hans Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 23 februari 1912.

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern STAAFF,
 Statsråden: PETERSSON,
 SCHOTTE,
 BERG,
 BERGSTRÖM,
 friherre ADELSWÄRD,
 PETRÉN,
 STENSTRÖM,
 LARSSON,
 SANDSTRÖM.

Ålderstillägg
 åt kanslirådet
 och byrå-
 chefen i
 ecklesiastik-
 departemen-
 tet P. E.
 Lindström.

Härefter anförde föredragande departementschefen, statsrådet Berg:
 Uti en till Kungl. Maj:t ingifven underdånig ansökning har kansli-
 rådet och byråchefen i ecklesiastikdepartementet Per Elof Lindström, hvil-
 ken den 12 oktober 1911 utnämnts till sin nu innehafvande befattning och
 därförut på grund af nådiga förordnanden allt sedan den 1 januari 1907
 innehaft ett extra byråchefsämbete i nämnda departement, anhållit, det
 Kungl. Maj:t täcktes hos Riksdagen utverka, att Lindström finge för erhål-
 lande af ålderstillägg i egenskap af kansliråd och byråchef räkna sig till
 godo jämväl den tid, han innehaft extra byråchefsämbetet, samt alltså äga
 att från 1912 års ingång åtnjuta ålderstillägg å sin lön.

Enligt den för ecklesiastikdepartementet gällande afföningsstaten äger
 kansliråd och byråchef därstädes att efter 5 års tjänstgöring komma i
 åtnjutande af ett ålderstillägg å lönen med 600 kronor.

Beträffande ifrågavarande extra byråchefsämbete anhåller jag få erinra om följande.

I statsverkspropositionen till 1906 års Riksdag gjordes framställning om ett anslag å extra stat för år 1907 å 6,400 kronor, motsvarande ordinarie byråchefs begynnelse aflöning, till arfvode åt en extra byråchef inom ecklesiastikdepartementet. Vid underdånig föredragning af detta ärende yttrade jag, efter att hafva lämnat en öfversikt af arbetet inom departementet och dess fördelning mellan departementets byråer, att ehuru väl det behof af en ny byråchef inom ecklesiastikdepartementet, som jag påvisat, måste anses för framtiden konstant och sannolikt skulle blifva i allt högre grad kännbart samt därför påkalla, att byråchefsbesättningen uppfördes å ordinarie stat, jag dock med hänsyn därtill, att den lönerelation, med hvilken arbetet då påbörjats för andra ämbetsverk, väl i en icke aflägsen framtid komme att utsträckas äfven till Kungl. Maj:ts kansli, ansett det vara lämpligt, att anslag till den erforderliga aflöningen för ifrågavarande byråchef tills vidare uppfördes endast på extra stat. Frågan, huruvida den, som erhöle förordnande att uppehålla ifrågavarande extra byråchefsbesättning, borde, därest han framdeles blefve befordrad till ordinarie byråchef, för åtnjutande af ålderstillägg såsom sådan få räkna sig till godo den tid, han tjänstgjort såsom extra byråchef, ansåg jag icke för det dåvarande böra blifva föremål för behandling. Den sålunda gjorda framställningen blef af Riksdagen bifallen. För år 1908 anvisade Riksdagen därefter för enahanda ändamål ett extra anslag af 5,900 kronor, hvarjämte Riksdagen på Kungl. Maj:ts förslag medgaf, att ett under departementets afdelning af Kungl. Maj:ts kansli uppfördt anslag å 500 kronor till arfvode åt den kanslisekreterare, som af Kungl. Maj:t förordnades att på eget ansvar till föredragning bereda vissa ärenden, som skulle föreläggas Riksdagen, finge från och med år 1908 tills vidare, så länge å extra stat beviljades medel för beredande af arfvode åt en extra byråchef inom departementet och i följd häraf nämnda anslag å 500 kronor icke vore erforderligt för det med detsamma afsedda ändamålet, användas till bestridande af en del af detta arfvode. För hvarterdera af åren 1909 och 1910 anvisades likaledes ett belopp af 5,900 kronor för beredande af arfvode åt en extra byråchef inom ecklesiastikdepartementet. Sedan vid 1910 års Riksdag, på framställning af Kungl. Maj:t, dels beslut fattats om användning af förberörda ordinarie anslag å 500 kronor för annat ändamål än till aflöningsbidrag åt den extra byråchefen, dels ock medel anslagits till provisorisk aflöningsförbättring åt de ordinarie tjänstinnehafvarna i departementet, har för hvarterdera af åren 1911 och 1912 till arfvode åt den extra byråchefen

anvisats 7,800 kronor för att göra honom i fråga om aflöningsförmåner fortfarande jämställd med de ordinarie byråcheferna.

Ursprungligen hade den extra byråchefen haft till uppgift att handlägga samtliga på departementets föredragning beroende ärenden rörande den högre undervisningen. Emellertid visade det sig ganska snart, att den arbetsbörda, som sålunda kom att hvila å den extra byråchefen, vore för omfattande för att i längden kunna fullgöras af *en* person, och i anledning däraf öfverflyttades i början af år 1909 å byråns kanslisekretärare handläggningen af dels sådana ärenden, som skulle föreläggas Riksdagen, dels ock ärenden angående universitetsundervisningen.

Genom särskilda nådiga beslut förordnades Lindström att för hvart och ett af åren 1907, 1908 och 1909 uppehålla ifrågavarande extra byråchefsbefattning. Då sedermera Lindström den 17 mars 1909 utnämndes till statsråd, förklarades i sammanhang därmed, att Lindström ej skulle utöfva byråchefsbefattningen för den tid, under hvilken han innehade statsrådsämbetet, hvarjämte annan person förordnades att såsom vikarie uppehålla befattningen. Jämlikt nådigt bref den 17 december 1909 förordnades därefter Lindström att från och med den 1 januari 1910 tills vidare såsom extra byråchef inom ecklesiastikdepartementet handlägga ärenden angående den högre undervisningen m. m., dock att Lindström ej skulle såsom extra byråchef tjänstgöra den tid, under hvilken han innehade statsrådsämbetet, hvarjämte förklarades, att Lindström för det han, efter frånträdande af statsrådsämbetet, fullgjorde det honom gifna uppdraget ägde att, mot afstående af alla honom i hans dåvarande egenskap af lektor vid statens profskola, nya elementarskolan i Stockholm tillkommande aflöningsförmåner, uppbära det extra byråchefen tillkommande arfvodet.

Under erinran om hvad jag vid underdånig föredragning af frågan om framställning till 1906 års Riksdag angående anslag till en extra byråchef i departementet anfört därom, att frågan om ålderstillägg för den, som förordnats att uppehålla den extra byråchefsbefattningen och därpå befordrats till ordinarie byråchef, icke för det dåvarande borde blifva föremål för behandling, har Lindström i sin nu ingifna framställning anfört, att den tanke, som låge bakom detta uttalande, torde varit den, att med frågan borde anstå tills erfarenheten ådagalagt, i hvad mån tjänsten skulle taga innehafvarens krafter i anspråk och i hvad mån behofvet af tjänsten vore konstant. I afseende härå har Lindström framhållit, att tjänsten i själfva verket visat sig så kräfvande, att från och med år 1909 en hel del ärenden måst öfverflyttas från den extra byråchefen till annan person.

På grund af nådig remiss har statskontoret den 13 februari 1912 afgifvit underdånigt utlåtande i ärendet och därvid anfört hufvudsakligen:

Då ifrågavarande extra byråchefsbefattning såväl med afseende å aflöning som göromålens art varit jämställd med de ordinarie byråchefsbämbetena i departementet och, såsom särskildt i den till 1910 års Riksdag aflåtna statsverkspropositionen framhållits, måste anses vara af stadigvarande art, ansåge statskontoret billigheten kräfva, att den tid, Lindström innehaft förordnande såsom extra byråchef, finge af honom tillgodoräknas för erhållande af ålderstillägg å kanslirådslönen; och då den omständigheten, att under en del af nämnda tid annan person i egenskap af vikarie uppehållit befattningen, icke i förevarande hänseende vore af någon betydelse, då det påtagligen vore befattningens innehafvare och ej den tillförordnade vikarien, för hvilken den nu omhandlade förmånen kunde ifrågakomma, hemställde statskontoret om nådigt bifall till ansökningen.

Såsom af det anförda framgår, läser det endast varit hänsyn till den blifvande omorganisationen af Kungl. Maj:ts kansli som gjort, att förslag hittills ej framlagts om uppförande af den extra byråchefsbefattningen på ordinarie stat. Dess fortfarande och konstanta behöfighet under nuvarande förhållanden torde så mycket mindre kunna ifrågasättas, som åtgärder måst vidtagas för lättande af den extra byråchefens arbetsbürda. I likhet med statskontoret måste jag därför anse billighet och rättvisa kräfva, att den af Lindström begärda förmånen varder honom tillerkänd. Jag hemställer därför, att Eders Kungl. Maj:t täcktes föreslå Riksdagen medgifva

att Lindström må för erhållande af ålderstillägg i egenskap af kansliråd och byråchef i ecklesiastikdepartementet tillgodoräkna sig den tid, han innehaft en extra byråchefsbefattning i nämnda departement, samt alltså äga att från och med år 1912 åtnjuta ålderstillägg å sin lön.

Till denna af statsrådets öfriga ledamöter biträdda hemställan behagade Hans Maj:t Konungen i nåder lämna bifall; och skulle proposition af den lydelse, bilaga vid detta protokoll utvisar, aflåtas till Riksdagen.

Ur protokollet:

Gunnar Holmström.
